KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 22.1.2018r.
COM(2018) 39 final

SPRAWOZDANIE KOMISJI DLA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

dotyczące wdrażania unijnego kodeksu celnego oraz wykonywania uprawnień do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 284 kodeksu

1. WPROWADZENIE

W dniu 9 października 2013 r. Unia Europejska (UE) przyjęła unijny kodeks celny („UKC"). Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ustanawiające unijny kodeks celny[1] weszło w życie w dniu 30 października 2013 r., ale większość jego przepisów materialnych obowiązuje od 1 maja 2016 r.

UKC ustanawia ramy prawne przepisów prawa celnego i procedur celnych na obszarze celnym UE dostosowane do współczesnych realiów sektora handlu, takich jak globalna integracja systemów produkcji i dostaw, handel elektroniczny i nowoczesne narzędzia komunikacji. Kodeks ma ułatwić przepływ towarów przewożonych lub przemieszczanych do Unii lub poza jej granice, co ma poprawić konkurencyjność europejskich przedsiębiorstw i jednocześnie zapewnić ochronę interesów finansowych i gospodarczych Unii oraz państw członkowskich, a także bezpieczeństwo i ochronę konsumentów UE. Żeby zrealizować te cele, UKC ma w szczególności zwieńczyć proces rezygnacji z wersji papierowej dokumentów celnych i przejścia do zintegrowanego, w pełni elektronicznego środowiska. W UKC ustanowiono wspólne przepisy i wymogi dotyczące danych dla deklaracji, powiadomień, wniosków i decyzji poprzedzających przybycie towarów i poprzedzających ich wyprowadzenie. Oznacza to modernizację lub utworzenie siedemnastu systemów teleinformatycznych.

Podczas gdy przepisy UKC już obowiązują, stopniowo wdrażanych jest siedemnaście systemów teleinformatycznych. Dlatego też w UKC przewidziano okres przejściowy do końca 2020 r., w którym istniejące systemy papierowe lub teleinformatyczne mogą być w dalszym ciągu stosowane w tych sprawach celnych, dla których nowe systemy teleinformatyczne nie są jeszcze dostępne. Okres przejściowy ma również zastosowanie do pozwoleń (np. na korzystanie ze statusu upoważnionego przedsiębiorcy lub stosowanie celnych „procedur specjalnych") wydawanych w oparciu o poprzednie ramowe przepisy prawa celnego (wspólnotowy kodeks celny), które mogą być stosowane najpóźniej do kwietnia 2019 r.

Mimo że UKC znajduje się wciąż w fazie przejściowej, Komisja Europejska sporządziła niniejsze sprawozdanie, aby przedstawić aktualny stan rzeczy, jeśli chodzi o wdrażanie przepisów prawa i wprowadzanie systemów teleinformatycznych. Sprawozdanie powstało w odpowiedzi na wniosek Parlamentu Europejskiego zawarty w rezolucji z dnia 19 stycznia 2017 r.[2] oraz na wezwanie Rady zawarte w jej konkluzjach w sprawie działań następczych dotyczących unijnego kodeksu celnego z dnia 29 września 2016 r.[3]

Dodatkowo Komisja niniejszym składa Parlamentowi Europejskiemu i Radzie wymagane sprawozdanie z zastosowania przekazanych uprawnień do przyjęcia aktów delegowanych w oparciu o art. 284 UKC.

---

[1] Dz.U. L 269 z 10.10.2013, s. 1. W sprostowaniu (Dz.U. L 287 z 29.10.2013, s. 90) poprawiono błąd typograficzny w tekście z dnia 10 października, w którym podano datę wejścia w życie 1 czerwca 2016 r. Tekst poddany pod głosowanie Parlamentu Europejskiego i Rady określał jako datę wejścia w życie dzień 1 maja 2016 r.

[2] Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 19 stycznia 2017 r. w sprawie stawienia czoła wyzwaniom związanym z wdrożeniem unijnego kodeksu celnego i odpowiedź Komisji – 2016/3024 (RSP)

[3] Konkluzje Rady w sprawie działań następczych dotyczących unijnego kodeksu celnego (Dz.U. C 357 z 29.9.2016, s. 2)

Komisja sporządziła niniejsze sprawozdanie na podstawie rozmów z państwami członkowskimi UE i przedsiębiorstwami w sprawach związanych z wdrożeniem UKC, a także na podstawie własnej analizy.

2. KONTEKST

a. Struktura prawna

UKC zastąpił wspólnotowy kodeks celny z 1992 r. („WKC"), który był pierwszą próbą skonsolidowania przepisów celnych UE. Procedury i praktyki wynikające z WKC, mimo że w tamtym czasie stanowiły duże osiągnięcie i ułatwienie dla przedsiębiorstw, opierały się na dokumentacji papierowej, niedostosowanej do nowoczesnego elektronicznego otoczenia biznesowego. Ponadto poszerzający się zakres odpowiedzialności służb celnych w sprawach wykraczających poza pobór ceł (takich jak stawianie czoła wyzwaniom w dziedzinie bezpieczeństwa, nielegalnego przepływu gotówki i towarów podrobionych) wymagał przepisów prawnych ustanawiających skuteczniejszą organizację kontroli celnej.

To skłoniło Komisję do przeprowadzenia wszechstronnej oceny skutków w celu określenia właściwego podejścia do sposobu rozwiązania przyszłych problemów celnych[4]. W oparciu o wyniki tej oceny skutków Komisja przedstawiła pod koniec 2005 r. wniosek dotyczący zmodernizowanego kodeku celnego UE („ZKC") oraz decyzji w sprawie elektronicznego systemu celnego. Jednakże z różnych powodów, przede wszystkich dlatego, że traktat lizboński[5] wprowadził nową strukturę prawną zakładającą nowe reguły i procedury przyjmowania przepisów wykonawczych towarzyszących rozporządzeniom zasadniczym, Komisja musiała „przekształcić" ZKC przed planowaną datą jego wejścia w życie.

Dlatego też dnia 20 lutego 2012 r. Komisja przedstawiła wniosek dotyczący UKC w postaci przekształconego ZKC, obejmujący artykuły uprawniające Komisję do przyjmowania szczegółowych przepisów uzupełniających i wykonawczych, które dostosowały przepisy prawa celnego UE do wymogów traktatu lizbońskiego.

UKC wszedł w życie w dniu 30 października 2013 r., ale w tym dniu wraz z nim zaczęły obowiązywać tylko uprawnienia Komisji, natomiast pozostałe przepisy kodeksu stały się skuteczne 1 maja 2016 r. Komisja wykonała swoje uprawnienia w okresie interwencyjnym w celu przyjęcia poniższych aktów prawnych, które wraz z kodeksem stanowią pakiet prawny UKC:

i. „rozporządzenie delegowane" w sprawie UKC[6], które uzupełnia elementy kodeksu inne niż istotne;
ii. „rozporządzenie wykonawcze" w sprawie UKC[7] ustanawiające jednolite przepisy proceduralne wdrożenia UKC;
iii. „przejściowe rozporządzenie delegowane" w sprawie UKC[8] przewidujące alternatywne sposoby wymiany i przechowywania informacji celnych w okresie, gdy nie działają jeszcze systemy teleinformatyczne UKC; oraz

[4] SEC(2005)1543.
[5] Dz.U. C 306 z 17.12.2007, s. 1–271.
[6] Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/2446 z dnia 28 lipca 2015 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 w odniesieniu do szczegółowych zasad dotyczących niektórych przepisów unijnego kodeksu celnego (Dz.U. L 343 z 29.12.2015, s. 1).
[7] Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/2447 z dnia 24 listopada 2015 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania niektórych przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ustanawiającego unijny kodeks celny (Dz.U. L 343 z 29.12.2015, s. 558).

iv. „program prac" dotyczący UKC[9] sporządzony w formie decyzji wykonawczej Komisji, ustanawiający plan wprowadzenia systemów teleinformatycznych.

Dodatkowo, w wyniku prowadzonego stale dialogu z przedstawicielami sektora handlu, Parlamentem Europejskim i państwami członkowskimi, w ramach którego zidentyfikowano pewne kwestie techniczne, Komisja wraz z Parlamentem Europejskim i Radą podjęła szybkie działania w celu rozwiązania tych problemów poprzez przyjęcie następujących zmian w pakiecie legislacyjnym jeszcze przed rozpoczęciem stosowania nowych przepisów:

v. dwie modyfikacje rozporządzenia delegowanego w sprawie UKC:

- rozporządzenie delegowane zmieniono przejściowym rozporządzeniem delegowanym w celu zapewnienia sprawnego przejścia od WKC do UKC w dniu 1 maja 2016 r.[10] Okazało się, że niektóre przepisy rozporządzenia delegowanego nie mogą być stosowane, dopóki nie zaczną w pełni działać systemy teleinformatyczne, dlatego trzeba było ustanowić pewne środki przejściowe nie tylko w UKC, ale również w rozporządzeniu delegowanym, aby umożliwić nieprzerwane korzystanie z dokumentów papierowych i systemów alternatywnych, dopóki nie zaczną funkcjonować systemy teleinformatyczne;
- sprostowano dwa przepisy[11] rozporządzenia delegowanego w sprawie UKC, w których przypadkowo pominięto przepis w sprawie ułatwienia zawarty w WKC. Sprostowania te zapewniają kontynuację domniemania zgłoszenia do odprawy czasowej lub do powrotnego wywozu w przypadku ruchu turystycznego i niektórych szczególnych towarów takich jak palety, kontenery oraz statki i samoloty transportowane przez obszar celny. Zwłaszcza w przypadku samolotów przekraczających granicę UE obowiązek składania ustnych lub pisemnych zgłoszeń wywołałby poważne skutki dla ruchu transgranicznego i turystycznego;

vi. sprostowanie techniczne do załącznika 12 do przejściowego rozporządzenia delegowanego w sprawie UKC[12] ustanawiające formularze wniosków i pozwoleń.

Na koniec w kwietniu 2016 r. Komisja wykorzystała uprawnienia nadane jej w art. 50 UKC do przyjęcia decyzji wykonawczej Komisji[13] ustanawiającej szczegółowe przepisy dotyczące

---

[8] Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2016/341 z dnia 17 grudnia 2015 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 w odniesieniu do przepisów przejściowych dotyczących niektórych przepisów unijnego kodeksu celnego w okresie, gdy nie działają jeszcze odpowiednie systemy teleinformatyczne, i zmieniające rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/2446 (Dz.U. L 69 z 15.3.2016, s. 1).

[9] Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2016/578 z dnia 11 kwietnia 2016 r. ustanawiająca program prac dotyczący rozwoju i wykorzystywania systemów teleinformatycznych przewidziany w unijnym kodeksie celnym (Dz.U. L 99 z 15.4.2016, s. 6), zastępujący wcześniejszą wersję programu prac ustanowionego decyzją wykonawczą Komisji (UE) 2014/255 z dnia 29 kwietnia 2014 r. (Dz.U. L 134 z 7.5.2014, s. 46-53).

[10] Przejściowym rozporządzeniem delegowanym zmieniono art. 2, 3, 104, 106, 112, 113, 128, 138, 141, 144, 146, 181 i 184 rozporządzenia delegowanego w sprawie UKC i dodano artykuły 122a, 124, 124a, 126, 126a oraz 129a – 129d.

[11] Rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2016/651 z dnia 5 kwietnia 2016 r. (Dz.U. L 111 z 27.4.2016, s. 1) sprostowano art. 136 i 141 rozporządzenia delegowanego w sprawie UKC.

[12] Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2016/698 z dnia 8 kwietnia 2016 r. w sprawie sprostowania przejściowego rozporządzenia delegowanego

[13] Decyzja wykonawcza Komisji C 2016/2422 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ustanowienia wspólnych kryteriów ryzyka na potrzeby analizy ryzyka w zakresie bezpieczeństwa i ochrony

wyznaczania wspólnych kryteriów ryzyka i standardów analizy ryzyka w zakresie bezpieczeństwa i ochrony na potrzeby jednolitego stosowania niektórych kontroli celnych zgodnie z unijnym kodeksem celnym.

b. Cele i zapisy legislacyjne

Celem UKC jest zapewnienie wyższego poziomu pewności prawa i jednolitości, zgodnie ze współczesnymi potrzebami, z korzyścią zarówno dla przedsiębiorstw, jak i administracji celnych, uproszczenie przepisów i procedur, umożliwienie prowadzenia operacji celnych w bardziej efektywny sposób oraz osiągnięcie pełnej automatyzacji procedur i procesów celnych. Jednocześnie UKC ma lepiej chronić interesy finansowe i gospodarcze Unii oraz państw członkowskich. Dodatkowo ma on także uwzględniać ewolucję polityk i legislacji w innych dziedzinach, które mogą oddziaływać na przepisy prawa celnego, na przykład w zakresie bezpieczeństwa importu. Poniżej wymieniono niektóre z najważniejszych zmian legislacyjnych wprowadzonych przez UKC zgodnie z wymienionymi powyżej celami.

- *Brak ograniczeń praw przedstawiciela celnego* do świadczenia usług w państwie członkowskim innym niż państwo prowadzenia jego działalności w celu zapewnienia równych szans dla handlu w ramach unii celnej.
- *Zharmonizowane przepisy dotyczące podejmowania decyzji* przez państwa członkowskie, w tym również w sprawie wydawania pozwoleń przez organy celne. Ma to zapewnić korzyści dla handlu dzięki poprawie przewidywalności, ułatwieniu procedur składania wniosków i wprowadzeniu lepszych i solidniejszych przepisów dotyczących prawa przedsiębiorców handlowych do tego, aby zostali wysłuchani przed przyjęciem niekorzystnej decyzji.
- *Nowe uproszczenia procedur odprawy celnej.* Dla określenia, czy przedsiębiorcy nieposiadający statusu upoważnionego przedsiębiorcy (AEO) mogą korzystać z niektórych uproszczeń można zastosować kryteria AEO. Natomiast inne uproszczenia pozostają dostępne tylko dla AEO.
    - Uproszczenia, dla których zastosowanie mają niektóre bądź wszystkie kryteria AEO, obejmują następujące przypadki: i) przedstawiciel celny, który chce świadczyć usługi w państwie członkowskim innym niż jego państwo prowadzenia działalności; ii) obniżenie zabezpieczeń generalnych w odniesieniu do należności celnych; iii) zatwierdzenie miejsca przedstawienia towarów innego niż właściwy urząd celny; iv) pozwolenie na składanie zgłoszeń celnych w formie „wpisu do rejestru zgłaszającego"; v) pozwolenie na uproszczenia związane z tranzytem; vi) pozwolenie na prowadzenie magazynu czasowego składowania; vii) pozwolenie na stosowanie procedur specjalnych (składowanie celne, końcowe przeznaczenie, odprawa czasowa oraz uszlachetnianie czynne/bierne).
    - Korzyści dostępne tylko dla AEO (jako rekompensata za to, że przedsiębiorstwa ubiegające się o status AEO muszą obecnie spełniać dodatkowe kryteria): i) zniesienie albo obniżenie zabezpieczenia, jakie trzeba złożyć, aby skorzystać z możliwości odroczenia płatności należności celnych; ii) odprawa scentralizowana umożliwiająca przedsiębiorcom składanie zgłoszeń celnych i opłacanie należności celnych centralnie w ich miejscu prowadzenia działalności, a nie w innym państwie członkowskim, w którym towary są przedstawiane organom celnym; iii) zwolnienie z obowiązku przedstawiania towarów w ramach uproszczenia polegającego na wpisie do

rejestru zgłaszającego; iv) „samoocena”, która umożliwia godnym zaufania przedsiębiorcom obliczenie kwoty należnego cła i przeprowadzenie niektórych kontroli w imieniu organu celnego; oraz v) pozwolenie na przemieszczanie towarów do innego państwa członkowskiego, gdy są one jeszcze na etapie czasowego składowania (czyli zanim zostaną skierowane do procedury celnej).

- *Standaryzacja przepisów dotyczących wiążących decyzji celnych w sprawie taryf i pochodzenia:* i) ważność decyzji w sprawie wiążącej informacji taryfowej (WIT) zostaje skrócona z sześciu do trzech lat zgodnie z limitem mającym zastosowanie do wiążącej informacji o pochodzeniu; ii) decyzja WIT jest obecnie dla jej posiadacza wiążąca; oznacza to, że musi on poinformować organy celne, że posiada decyzję WIT dla zgłoszonych towarów, co pozwala na przeciwdziałanie wyszukiwaniu najkorzystniejszych ofert w zakresie WIT.
- *Wprowadzenie obowiązkowych zabezpieczeń* dla wszystkich procedur celnych w celu ochrony zasobów własnych i interesów finansowych UE, połączone z możliwością zastosowania zniżek dla najbardziej godnych zaufania przedsiębiorców i zwolnień dla AEO.
- *Nowe przepisy dotyczące bezpieczeństwa i ochrony wymagające kilku zgłoszeń w momencie wprowadzenia towarów*, tj. nie tylko przez przewoźnika, lecz także przez spedytora, a nawet przez odbiorcę, co dostosowuje rozwiązania do standardów międzynarodowych (np. standardów zmierzających do ochrony i ułatwienia handlu światowego przyjętych przez Światową Organizację Celną).
- *Złagodzenie przepisów dotyczących czasowego składowania*, w tym wydłużenie okresu składowania do 90 dni (w porównaniu do wcześniejszych 20 lub 45 dni zależnie od tego, czy towary były transportowane drogą morską) i umożliwienie przemieszczania towarów objętych czasowym składowaniem pomiędzy obiektami składowymi bez procedur tranzytowych.
- *Połączenie „uszlachetniania czynnego”, z „przetwarzaniem pod kontrolą celną” i procedurami zniszczenia.* Dodatkowo posiadacz pozwolenia na stosowanie procedury celnej ma teraz więcej czasu na podjęcie decyzji, czy wywieźć z powrotem towary końcowe, zniszczyć je, czy wprowadzić je do obrotu.

c. Systemy teleinformatyczne

W ramach UKC wymiana informacji między przedsiębiorcami a organami celnymi, a także pomiędzy samymi organami celnymi musi do 2020 r. opierać się w całości na technikach elektronicznego przetwarzania danych. Jest to uznawane za istotny krok naprzód, jeśli chodzi o ułatwianie legalnego handlu, zmniejszenie obciążeń administracyjnych oraz zagwarantowanie stosowania ujednoliconych wymogów w całej UE. W tym celu modernizowanych lub opracowywanych jest siedemnaście systemów teleinformatycznych zgodnie z harmonogramem przewidzianym w programie prac UKC. Systemy te można podzielić na dwie kategorie: i) czternaście systemów transeuropejskich, które zostaną opracowane lub zmodernizowane przez Komisję we współpracy z państwami członkowskimi, w tym systemy centralne i systemy zawierające komponenty krajowe, które mają być wdrożone przez państwa członkowskie; oraz ii) trzy systemy krajowe, które mają być opracowane lub zmodernizowane przez państwa członkowskie.

Czternaście systemów transeuropejskich (w tym te zawierające komponenty krajowe) to:

1. system zarejestrowanych eksporterów – *REX* (nowy): ma na celu udostępnianie aktualnych informacji na temat zarejestrowanych eksporterów z siedzibą w państwach GSP (czyli w państwach objętych ogólnym systemem preferencji taryfowych (GSP) UE, który zapewnia preferencyjny dostęp do rynku UE) oraz przedsiębiorców z Unii Europejskiej eksportujących do państw objętych systemem GSP i niektórych innych państw;
2. system wiążącej informacji taryfowej – *WIT* (modernizacja): ma na celu dostosowanie do UKC bazy danych zawierającej wszystkie wiążące informacje taryfowe wydane przez organy celne państw członkowskich;
3. system decyzji celnych (*CDS*) (nowy): ma na celu harmonizację w całej Unii procesów podejmowania decyzji celnych w związku ze stosowaniem przepisów prawa celnego poprzez ułatwianie konsultacji w trakcie procesu decyzyjnego i zarządzanie procesem wydawania pozwoleń;
4. jednolite zarządzanie użytkownikami i podpis cyfrowy – *UUM&DS lub „Unijny portal dla przedsiębiorców”* (nowy): ma na celu zapewnienie przedsiębiorcom bezpośredniego i zharmonizowanego na szczeblu unijnym dostępu do różnych elektronicznych systemów celnych określonych w UKC;
5. system upoważnionych przedsiębiorców – *AEO* (modernizacja): ma na celu usprawnienie procesów operacyjnych związanych z wnioskami oraz pozwoleniami dotyczącymi upoważnionych przedsiębiorców z uwzględnieniem zmian w przepisach UKC;
6. system rejestracji i identyfikacji przedsiębiorców – *EORI* (modernizacja): ma na celu pewne unowocześnienie istniejącego systemu, który umożliwia rejestrację i identyfikację przedsiębiorców unijnych oraz podmiotów z państw trzecich prowadzących działalność w sprawach celnych w Unii;
7. wspólna taryfa celna i nadzór – *Surveillance* (modernizacja): ma zmodernizować, w celu dostosowania do wymogów UKC, istniejącą bazę danych służącą do ewidencjonowania i centralizowania wszystkich danych handlowych UE (dotyczących przywozu i wywozu) dostarczanych codziennie przez krajowe organy celne;
8. potwierdzenie unijnego statusu celnego – *PoUS* (nowy): zapewni przechowywanie wszelkich deklaracji składanych przez przedsiębiorców w celu potwierdzenia unijnego statusu celnego towarów, zarządzanie nimi i ich wyszukiwanie;
9. nowy skomputeryzowany system tranzytowy – *NCTS* (modernizacja): dostosowuje istniejący system tranzytowy do nowych wymogów UKC, takich jak rejestracja zdarzeń podczas transportu i dostosowywanie wymiany informacji do wymogów dotyczących danych z zakresu UKC oraz modernizacja i rozwój połączeń z innymi systemami;
10. automatyczny system eksportu – *AES* (modernizacja zarówno istniejącego systemu transeuropejskiego, jak i istniejących krajowych systemów eksportu): ma na celu realizację wymogów UKC dotyczących wywozu i wyprowadzenia towarów;
11. ujednolicona wymiana informacji dla procedur specjalnych – *INF* (nowy): ma na celu stworzenie nowego systemu, który wspiera i usprawnia procesy zarządzania danymi oraz elektroniczne przetwarzanie danych w zakresie procedur specjalnych;
12. scentralizowana odprawa dla importu – *CCI* (nowy): ma na celu skoordynowanie przetwarzania zgłoszeń celnych i pozwoleń na zwolnienie towarów między

właściwymi urzędami celnymi, co pozwoli przedsiębiorcom scentralizować ich operacje z organami celnymi;

13. zarządzanie zabezpieczeniami – *GUM* (nowy): ma na celu umożliwienie alokacji i zarządzania generalnymi zabezpieczeniami celnymi składanymi przez przedsiębiorców na wypadek ryzyka nieopłacenia cła, w czasie rzeczywistym i w całej UE;
14. system kontroli importu – *ICS* (modernizacja): ma na celu wzmocnienie bezpieczeństwa i ochrony łańcucha dostaw poprzez poprawienie jakości danych, usprawnienie zbierania danych, dostępności i wymiany danych w odniesieniu do przywozowej deklaracji skróconej i związanego z nią ryzyka oraz kontroli informacji.

Trzy systemy, które wymagają od państw członkowskich opracowania lub modernizacji, są następujące:

1. harmonizacja i ułatwianie stosowania procedur specjalnych – *SP*: w systemach krajowych należało będzie wdrożyć wszystkie zmiany w UKC dotyczące składowania celnego, końcowego przeznaczenia, odprawy czasowej oraz uszlachetniania czynnego i biernego;
2. powiadomienie o przybyciu towarów, powiadomienie o przedstawieniu towarów oraz czasowe składowanie – *NA, PN, TS*: określa procesy na szczeblu krajowym związane z powiadomieniem o przybyciu środków transportu, przedstawieniem towarów oraz zgłoszeniem do czasowego składowania zgodnie z UKC, a także wspieranie harmonizacji w tym zakresie w obrębie państw członkowskich, jeśli chodzi o wymianę danych pomiędzy przedsiębiorcami a organami celnymi;
3. krajowe systemy importu – *NIS*: ma na celu wdrożenie wszystkich wymogów dotyczących procesów i danych wynikających z UKC, które dotyczą przywozu.

3. PRZEGLĄD

a. Stan wdrożenia pakietu legislacyjnego UKC

Pakiet UKC został wdrożony w dniu 1 maja 2016 r. Do tej pory Komisja nie zidentyfikowała żadnych poważnych problemów z jego stosowaniem, ale oczywiste jest, że zarówno korzyści, jak i skutki UKC będą widoczne w pełni dopiero wtedy, gdy zostaną uruchomione wszystkie związane z nim systemy informatyczne.

Od wejścia w życie UKC Komisja nadal regularnie odbywa spotkania z państwami członkowskimi i przedstawicielami sektora handlu, aby identyfikować i rozwiązywać problemy związane z przepisami, udzielać wsparcia w interpretacji przepisów i badać możliwości dalszego uproszczenia procedur. Proces konsultacji realizowany jest zgodnie z zobowiązaniami poczynionymi przez Komisję w komunikacie dotyczącym rozwoju unii celnej UE i zarządzania nią[14]. Komisja zwróciła szczególną uwagę na stałą potrzebę wyznaczania realistycznych terminów oraz na koszty i ogólny wpływ zmian na działania organów celnych i wymianę handlową.

[14] COM/2016/0813 final.

Oprócz tego państwa członkowskie i przedstawiciele sektora handlu współpracują z Komisją przy opracowywaniu szeregu dokumentów zawierających wytyczne dotyczące praktycznego stosowania nowych przepisów.

Komisja utworzyła szereg grup projektowych[15] w ramach programu „Cła 2020" z udziałem państw członkowskich i przedstawicieli sektora handlu, którzy mają przyjrzeć się kilku konkretnym elementom:

- *grupa projektowa ds. uproszczeń* ma opracować korzyści samooceny, wpisu do rejestru zgłaszającego i odprawy scentralizowanej;
- *grupa projektowa ds. przywozu towarów o niskiej wartości* ma przeanalizować najodpowiedniejsze sposoby zapewnienia równych warunków działania operatorom pocztowym i firmom kurierskim, zważywszy na wzrost sprzedaży internetowej i wynikający stąd obowiązek zapewnienia przez organy celne właściwych kontroli i ochrony obywateli oraz interesów finansowych UE, bez utrudniania legalnej wymiany handlowej;
- *grupa projektowa ds. tranzytu* ma pracować nad stosowaniem elektronicznego dokumentu transportowego (ETD) jako zgłoszenia tranzytowego dla transportu lotniczego i morskiego;
- *grupa projektowa ds. zabezpieczeń* ma zbadać, jak warunki korzystania z całkowitego lub częściowego obniżenia poziomu zabezpieczeń generalnych mogłyby zostać lepiej dostosowane do rzeczywistości gospodarczej.

Co więcej, trwają testy pilotażowe przewidziane w przepisach UKC we współpracy z przedsiębiorstwami i państwami członkowskimi prowadzone w celu sprawdzenia nowych metod i znalezienia lepszych sposobów rozwiązywania problemów, takich jak te związane ze wzrostem sprzedaży internetowej, niedostępnością danych oraz potrzebą stosowania podejść systemowych.

Ten proces regularnego dialogu z zainteresowanymi stronami doprowadził do dalszych zmian i uzupełnień pakietu prawnego UKC po 1 maja 2016 r. Zmiany te są przedstawione poniżej.

i. Zmiana art. 136 UKC dotyczącego towarów, które czasowo opuściły obszar celny Unii drogą morską lub powietrzną. Zmiana ta[16] była konieczna, aby zapewnić skuteczny dozór celny nad niektórymi towarami, które zostały wprowadzone do Unii przez jeden port, ale są dalej transportowane kontenerowcem do innego portu w Unii i są rozładowywane dopiero w tym drugim porcie. Zmiana powoduje, że towary te muszą zostać również przedstawione organom celnym w drugim porcie.

ii. Zmiana rozporządzenia wykonawczego w sprawie UKC[17], której celem jest lepsze dostosowanie prawodawstwa do potrzeb organów i przedsiębiorców oraz lepszej

[15] Rejestr grup ekspertów Komisji można znaleźć na stronie http://ec.europa.eu/transparency/regexpert/index.cfm?do=search.result&page=1&Lang=PL

[16] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2339 z dnia 14 grudnia 2016 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 952/2013 ustanawiające unijny kodeks celny w odniesieniu do towarów, które czasowo opuściły obszar celny Unii drogą morską lub powietrzną (Dz.U. L 354 z 23.12.2016, s. 32).

[17] Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/989 z dnia 8 czerwca 2017 r. w sprawie sprostowania i zmiany rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/2447 ustanawiającego szczegółowe zasady

gwarancji skutecznego i jednolitego stosowania przepisów. Najważniejsze zmiany wprowadzone na żądanie przedstawicieli sektora handlu można w skrócie przedstawić w następujący sposób:

- wyjaśniono i uproszczono przepisy regulujące długoterminową deklarację dostawcy. Przedstawiciele sektora handlu przyjęli z zadowoleniem szczególnie ponowne umożliwienie przedsiębiorcom wydawania w dowolnym momencie roku pojedynczej deklaracji obejmującej cały rok kalendarzowy;
- eksporterzy zyskali więcej czasu na uzyskanie numeru zarejestrowanego eksportera (REX) (który umożliwia eksporterom samodzielną certyfikację pochodzenia towarów) dla celów umowy gospodarczo-handlowej między UE a Kanadą (CETA); oraz
- udoskonalono przepisy dotyczące wyznaczania urzędu celnego wyprowadzenia w przypadku wywozu, a następnie tranzytu wyrobów akcyzowych.

iii. Przyjęcie rozporządzenia wykonawczego[18] w sprawie warunków technicznych rozwijania, utrzymywania i wykorzystywania teleinformatycznych systemów wymiany informacji oraz przechowywania takich informacji zgodnie z unijnym kodeksem celnym. Rozporządzenie ustanawia przepisy regulujące system decyzji celnych i system jednolitego zarządzania użytkownikami i podpisu cyfrowego (zob. sekcję b. poniżej).

iv. Rozporządzenie delegowane i rozporządzenie wykonawcze do prawdopodobnie będą musiały być ponownie zmienione w 2018 r., aby wprowadzić modyfikacje jak poniżej.

- Nowa *definicja eksportera* w art. 1 ust. 19 rozporządzenia delegowanego, zgodnie z którą eksporter wciąż będzie musiał mieć siedzibę w UE, ale złagodzeniu ulegnie warunek posiadania umowy sprzedaży. Przedstawiciele sektora handlu argumentują, że obecna definicja nie odzwierciedla właściwie ich modeli biznesowych, na przykład takich, gdzie sprzedający ma siedzibę poza UE.
- Zmiana art. 114 i 134 rozporządzenia delegowanego do UKC wprowadzająca elastyczność formalności celnych stosowanych w przypadku transakcji między *specjalnym obszarem podatkowym* a główną częścią terytorium (np. w przypadku transakcji w ramach jednego państwa członkowskiego).
- Wydłużenie ponad jeden dzień terminu zgłoszenia *towarów składowanych w miejscu innym niż magazyn czasowego składowania,* określonego w art. 115 rozporządzenia delegowanego do UKC. Modyfikacja ta miałaby zapewnić okres składowania dający więcej możliwości działania zarówno przedsiębiorcom, jak i organom celnym, ale na tyle krótki, aby uniknąć nadużyć.

---

wykonania niektórych przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ustanawiającego unijny kodeks celny (Dz.U. L 149 z 13.6.2017, s. 19–56).

[18] Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/2089 z dnia 14 listopada 2017 r. w sprawie warunków technicznych rozwijania, utrzymywania i wykorzystywania teleinformatycznych systemów wymiany informacji oraz przechowywania takich informacji zgodnie z unijnym kodeksem celnym.

- Zmiana obecnego przepisu wymagającego dostarczenia wydruku dziennika połowowego zawierającego poufne informacje handlowe organom celnym państw trzecich, dzięki czemu organy te mogą stwierdzić, że produkty rybołówstwa morskiego przeładowane w ich państwie bądź na ich terytorium i przez nieprzetransportowane nie były poddane manipulacji. Branża rybacka zgłosiła Komisji problem wynikający z wymogu ujawniania poufnych informacji handlowych o miejscach połowu ryb, więc zmiana ta musi zagwarantować brak konieczności przekazywania informacji poufnych będących w posiadaniu statków UE.
- Zmiana rozporządzenia delegowanego w celu wznowienia przepisu funkcjonującego we WKC. Przedstawiciele sektora handlu zaznaczyli, że pakiet UKC nie zawiera żadnych przepisów wyraźnie zezwalających posiadaczowi pozwoleń na korzystanie z procedury końcowego przeznaczenia na *składowanie w jednym kontenerze* produktów energetycznych zaklasyfikowanych do różnych podpozycji. Z powodów związanych z właściwościami technicznymi tych produktów ograniczenie to uniemożliwia w praktyce stosowanie takich pozwoleń na korzystanie z procedury końcowego przeznaczenia.
- Zmiana ram regulacyjnych mających zastosowanie do *samochodów wynajmowanych poza UE przez rezydentów UE*. Obecnie jeżeli samochody nie są zarejestrowane w UE, podlegają opłacie cła przywozowego w momencie ich wprowadzania na obszar celny UE (z wyjątkiem sytuacji, gdy rezydent UE korzysta z wynajętego samochodu w celu powrotu do swojego miejsca zamieszkania). Przepis ten uznaje się za zbyt restrykcyjny w przypadku rezydentów UE wynajmujących samochody na krótki okres, więc rozporządzenie delegowane może zostać zmienione, aby skorygować tę kwestię.
- Zmiana reguł pochodzenia, tak aby *preferencyjne traktowanie taryfowe mogło być przyznawane produktom* przetworzonym, które uzyskano z towarów przywiezionych, które same kwalifikowały się do preferencyjnego traktowania taryfowego w ramach procedury uszlachetniania czynnego. Zmiana ta pozwoliłaby zainteresowanym przedsiębiorcom na korzystanie z traktowania taryfowego odpowiadającego temu, z którego korzystali w ramach procedury celnej znanej jako przetwarzanie pod kontrolną celną, gdy obowiązywał jeszcze WKC.
- Zmiany techniczne zapewniające lepsze dostosowanie przepisów dotyczących rejestracji w systemie teleinformatycznym REX do sytuacji eksporterów.

Oprócz powyższych ogólnych zmian pakietu UKC Komisja skorzystała również, podobnie jak było to w przypadku WKC, ze swoich wynikających z UKC uprawnień do przyjęcia w kilku sytuacjach aktów wykonawczych w określonych celach lub w celach technicznych, takich jak klasyfikacja taryfowa towarów, a także na potrzeby czasowych odstępstw od reguł preferencyjnego pochodzenia.

b. Stan wdrożenia programu prac dotyczącego UKC

Pierwszym terminem uruchomienia niektórych z siedemnastu systemów teleinformatycznych wymienionych w programie prac dotyczącym UKC był rok 2017. Termin ten został dotrzymany.

- W dniu 1 stycznia 2017 r. Komisja uruchomiła system zarejestrowanych eksporterów (REX). Ta nowa baza danych zawiera informacje na temat zarejestrowanych eksporterów w krajach korzystających z ogólnego systemu preferencji UE, a także na temat niektórych zarejestrowanych przedsiębiorców w UE, w tym takie informacje istotne w kontekście umowy o wolnym handlu z Kanadą. Umożliwia to przedsiębiorcom sprawdzenie, czy dostawca jest zarejestrowany jako uprawniony do składania oświadczeń o pochodzeniu. Umożliwi to również organom celnym UE zweryfikowanie w centralnej bazie danych numerów REX podanych w zgłoszeniach celnych. W UE zarejestrowanych jest około 20 000 eksporterów, a w krajach korzystających, stosujących już system GSP zarejestrowanych jest około 11 000 eksporterów. Informacje zwrotne otrzymane od przedsiębiorców, organów celnych UE i właściwych organów w krajach objętych systemem GSP są do tej pory bardzo pozytywne, nie wpłynęły też żadne skargi.
- W październiku 2017 r. Komisja uruchomiła łącznie system decyzji celnych w ramach UKC oraz system jednolitego zarządzania użytkownikami i podpisu cyfrowego (UUM&DS). System decyzji celnych stanowi ważny krok na drodze do harmonizacji sposobu zarządzania pozwoleniami celnymi we wszystkich 28 państwach członkowskich. System składa się z komponentów wspólnych (unijny portal dla przedsiębiorców, centralny system zarządzania decyzjami celnymi, usługi dotyczące odniesień do klientów) oraz komponentów krajowych (krajowy portal dla przedsiębiorców i krajowy system zarządzania decyzjami celnymi). Umożliwia on przetwarzanie dwudziestu dwóch rodzajów pozwoleń celnych, takich jak pozwolenia na zgłoszenie uproszczone, odprawę scentralizowaną, uszlachetnianie czynne i bierne, zabezpieczenia generalne, odroczenie płatności, tranzyt i szereg innych. Przedsiębiorca może składać wnioski o pozwolenia przez system UUM&DS, który umożliwia mu dostęp do systemu decyzji.
- Pierwszy etap systemu wiążącej informacji taryfowej (WIT) został ukończony w październiku 2017 r., czyli w zaplanowanym terminie zamknięcia tego etapu.

Większość pozostałych systemów teleinformatycznych jest również na najlepszej drodze do ukończenia w terminach wyznaczonych w programie prac. Oznacza to, że zgodnie z oczekiwaniami prawie osiemdziesiąt procent prac Komisji nad systemami transeuropejskimi zostanie ukończonych do roku 2020.

Okazało się jednak również, że nie wszystkie z tych systemów uda się w pełni zakończyć w tym terminie. Termin ten był założeniem ambitnym, jeśli wziąć pod uwagę złożoność zadań i koszty wprowadzenia nowych systemów teleinformatycznych w całej UE. Kiedy ustalano ten termin, przewidywano, że akty uzupełniające i wykonawcze dotyczące UKC (rozporządzenie delegowane, rozporządzenie wykonawcze, przejściowe rozporządzenie delegowane) zostaną przyjęte bardzo szybko po przyjęciu UKC w 2013 r., tak aby ich przepisy można było uwzględnić przy opracowywaniu systemów teleinformatycznych. Jednakże rozmowy na temat przepisów uzupełniających i wykonawczych zajęły znacznie więcej czasu, niż oczekiwano i akty te zostały przyjęte w ich ostatecznej wersji pod koniec 2015 r. i na początku 2016 r. To z kolei doprowadziło do opóźnienia w opracowaniu specyfikacji funkcjonalnych dla systemów teleinformatycznych obsługujących zgłoszenia i pozwolenia, opartych na wymogach dotyczących danych wyszczególnionych w załącznikach B do rozporządzenia delegowanego i rozporządzenia wykonawczego do UKC. Stopień złożoności systemów stał się widoczny dopiero po ukończeniu tych specyfikacji technicznych.

Ponadto jednym z głównych wyzwań przy opracowywaniu systemów teleinformatycznych okazała się być harmonizacja wymogów dotyczących danych (tj. danych, których wymagają organy celne państw członkowskich od przedsiębiorców). Harmonizacja danych ma zasadnicze znaczenie dla interoperacyjności różnych systemów teleinformatycznych oraz zharmonizowanego stosowania przepisów prawa. Niezwykle ważne jest również to, aby zapewnić zgodność z międzynarodowymi modelami danych, takimi jak model Światowej Organizacji Celnej, a tym samym możliwość powiązania z systemami informatycznymi państw trzecich, co ułatwi wymianę handlową. Prace te wymagają jednak znacznie większych inwestycji czasowych i finansowych w pełne przeprogramowanie niektórych systemów teleinformatycznych, niż oczekiwano.

Inne wyzwanie wiąże się z faktem, że ponieważ systemy teleinformatyczne są ze sobą wzajemnie ściśle powiązane, muszą one być wdrażane we właściwej kolejności (sekwencjonowanie), aby zagwarantować, iż ich wzajemne zależności zostały zachowane i że zmiany istotne dla organów administracji i przedsiębiorstw zostały wprowadzone w sposób spójny i ustrukturyzowany.

Szczególne problemy pojawiają się w związku z modernizacją systemu kontroli importu (ICS). System ten został zaprojektowany w odpowiedzi na obawy związane z bezpieczeństwem po atakach na WTC w USA oraz w ramach standardów międzynarodowej wymiany handlowej promowanych przez Światową Organizację Celną. Wymaga on od przewoźników przesłania drogą elektroniczną określonej liczby danych do unijnych urzędów celnych pierwszego wprowadzenia jeszcze zanim towary zostaną wprowadzone na dany obszar oraz, w większości przypadków, jeszcze zanim towary opuszczą kraj wywozu. UKC ma na celu udoskonalenie istniejącego systemu ICS. „ICS2" byłby na przykład wyposażony w centralne europejskie repozytorium, które umożliwiałoby gromadzenie wysokiej jakości informacji o ładunku przekazywanych z wyprzedzeniem w czasie rzeczywistym; przewidywałby składanie kilku zgłoszeń (tak że niezbędne informacje na temat towarów wprowadzanych do unii celnej przekazywane byłyby nie tylko przez przewoźnika, lecz także przez importera, odbiorcę bądź inne osoby); miałby zharmonizowany interfejs dla przedsiębiorców umożliwiający im przekazywanie informacji o ładunku z wyprzedzeniem w standardowy i jednolity sposób; oraz zapewniałby narzędzia pomagające organom celnym przeszukiwanie dużych ilości informacji przechowywanych w repozytorium dla celów zarządzania ryzykiem. Okazało się jednak, że prace nad ICS wymagają znacznie większych nakładów, niż przewidywano, zwłaszcza z powodu wysokich wymogów bezpieczeństwa dotyczących danych w centralnym repozytorium, wysokich kosztów operacyjnych, wspomnianej wyżej potrzeby ujednolicenia wymogów dotyczących danych oraz potrzeby wprowadzenia funkcji wspólnych dla większej liczby podmiotów na szczeblu UE, co zmniejszyłoby konieczność równoległych kosztownych inwestycji krajowych.

c. Dalsze działania

Komisja będzie w dalszym ciągu prowadzić regularne rozmowy z państwami członkowskimi i przedsiębiorstwami, aby mieć pewność, że UKC *ułatwia wymianę handlową*. Korzystne skutki uproszczenia przepisów prawa celnego i procedur przewidzianych w UKC są już widoczne, co spotkało się z bardzo pozytywnym przyjęciem ze strony przedsiębiorców. Niektórzy jednak twierdzą, że stopień, w jakim UKC ułatwia wymianę handlową, nie jest wystarczający. Wskazują na fakt, że aby skorzystać z niektórych uproszczeń, należy obowiązkowo uzyskać status AEO oraz że jest to niekorzystne dla małych przedsiębiorstw, które nie mogą sobie pozwolić na zainwestowanie w uzyskanie statusu AEO, mimo że to właśnie podmioty biznesowe domagały się specjalnych korzyści dla posiadaczy statusu AEO

w zamian za środki i wysiłki zainwestowane przez przedsiębiorców w uzyskanie tego statusu. Wielu przedstawicieli sektora handlu zaznacza również, że zanim korzyści wynikające z UKC się w pełni zmaterializują, minie zbyt dużo czasu z uwagi długie okresy przejściowe umożliwiające równoległe funkcjonowanie systemów opartych na dokumentach papierowych w niektórych państwach członkowskich, chociaż jeszcze inni domagają się jeszcze dłuższych okresów przejściowych na spełnienie wszystkich nowych wymogów elektronicznych. Co więcej, niektórzy przedstawiciele sektora handlu wskazują na to, że między państwami członkowskimi istnieją wciąż różnice w interpretacji przepisów.

Komisja będzie również dalej pracować w porozumieniu z zainteresowanymi stronami w celu *identyfikacji błędów i nieprawidłowości technicznych* w pakiecie legislacyjnym. Akty prawne UKC mają ponad 2 000 stron, więc dalsze adaptacje pakietu legislacyjnego będą nieuniknione. Wcześniejszy WKC i jego przepisy wykonawcze także wymagały szeregu zmian.

Najważniejszą funkcją organów celnych jest *ochrona dochodów oraz zapewnienie bezpieczeństwa*. Dlatego też konieczne są dalsze działania gwarantujące prawidłową równowagę między kontrolą a ułatwianiem wymiany handlowej oraz szybkie rozwiązywanie związanych z tym problemów. Prace te będą wymagały stałego, intensywnego zaangażowania Parlamentu Europejskiego, Europejskiego Trybunału Obrachunkowego oraz służb Komisji odpowiedzialnych za ochronę zasobów własnych UE i walkę z oszustwami.

Jeśli chodzi o *systemy teleinformatyczne UKC*, Komisja uważa za konieczne przesunięcie terminu realizacji niektórych systemów, aby zapewnić sprawne wdrożenie innych przed docelowym terminem w 2020 r. Państwom członkowskim i przedsiębiorstwom potrzebne są realistyczne harmonogramy i pewność prawa co do rozwiązań w zakresie wymiany i przechowywania informacji celnych. Potrzebują one średnio dwóch lat na odpowiednie opracowanie każdego systemu teleinformatycznego. Jeżeli istnieje prawdopodobieństwo, że niektóre z tych systemów nie zostaną wdrożone w tym terminie, trzeba wyjaśnić tę kwestię przed rokiem 2018 i zagwarantować pewność co do przepisów prawnych, które będą stosowane w przypadku braku takich systemów.

W związku z tym Komisja proponuje co następuje:

i) Komisja przeprowadzi przegląd śródokresowy UKC do końca 2021 r. oraz kompleksową ocenę adekwatności po wdrożeniu wszystkich systemów teleinformatycznych. Ocena adekwatności pozwoli Komisji podjąć w perspektywie długoterminowej decyzję, czy potrzebne są istotne zmiany polityki, by UKC był w dalszym ciągu adekwatny do celu w globalnym otoczeniu handlowym i nadal zapewniał właściwą równowagę między ułatwianiem wymiany handlowej a kontrolą;

ii) do czasu przeprowadzenia oceny adekwatności Komisja może dalej przedkładać wnioski o sprostowania lub zmiany techniczne w pakiecie legislacyjnym UKC, niezbędne dla zapewnienia nieprzerwanego i sprawnego funkcjonowania ram prawnych;

iii) Komisja rozważy przedłożenie na początku 2018 r. wniosku ustawodawczego o przesunięcie terminu dalszego stosowania rozwiązań przejściowych w odniesieniu do określonej liczby systemów teleinformatycznych, które nie będą mogły być wdrożone do roku 2020. Następnie zostanie przyjęta decyzja wykonawcza Komisji z odpowiednim uaktualnieniem programu prac. Na dzień dzisiejszy systemy, które prawdopodobnie będą wymagały prac wykraczających poza termin wyznaczony na rok 2020, są następujące:

- modernizacje systemu kontroli importu (ICS), nowego skomputeryzowanego systemu tranzytowego (NCTS) i automatycznego systemu eksportu (AES) oraz komponent eksportowy systemu procedur specjalnych; oraz
- wprowadzenie systemów scentralizowanej odprawy dla importu (CCI), potwierdzenia unijnego statusu celnego towarów (PoUS) oraz zarządzania zabezpieczeniami (GUM).

Komisja przeprowadziła konsultacje z państwami członkowskimi na temat systemów teleinformatycznych, które wymagają dalszych prac, i sporządziła ten wstępny plan na podstawie odpowiedzi otrzymanych od państw członkowskich. Konsultowała się również z przedstawicielami sektora handlu w trakcie regularnych spotkań Grupy Kontaktowej ds. Handlu, która skupia przedstawicieli różnych stowarzyszeń handlowych.

4. WYKONYWANIE UPRAWNIENIA DO PRZYJMOWANIA AKTÓW DELEGOWANYCH

Na mocy art. 284 UKC Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z procedurą określoną w art. 290 TFUE w celu uzupełnienia lub zmiany pewnych elementów rozporządzenia ustanawiającego UKC innych niż istotne przez okres pięciu lat począwszy od 30 października 2013 r. Art. 284 ust. 2 stanowi, że Komisja musi sporządzić sprawozdanie dla Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczące wykonywania przez nią uprawnień do przyjmowania aktów delegowanych. Komisja ma obowiązek sporządzić sprawozdanie nie później niż na dziewięć miesięcy przed końcem tego pięcioletniego okresu, czyli do 30 stycznia 2018 r.

UKC nadaje Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych na mocy następujących przepisów: art. 2, 7, 10, 20, 24, 31, 36, 40, 62, 65, 75, 88, 99, 106, 115, 122, 126, 131, 142, 151, 156, 160, 164, 168, 175, 180, 183, 186, 196, 206, 212, 216, 221, 224, 231, 235, 253, 265 i 279.

Do listopada 2017 r. Komisja wykonała swoje uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych cztery razy (zob. sekcja 2.a):

a) przyjęła rozporządzenie delegowane w sprawie UKC[19]. Tabela w załączniku pokazuje powiązania przepisów rozporządzenia delegowanego w sprawie UKC z uprawnieniami przekazanymi Komisji na mocy kodeksu;

b) przyjęła przejściowe rozporządzenie delegowane w sprawie UKC[20] na podstawie uprawnień przekazanych w art. 279 kodeksu;

c) sprostowała art. 136 i 141 rozporządzenia delegowanego w sprawie UKC[21] na podstawie uprawnień przekazanych w art. 160 kodeksu; oraz

d) sprostowała załącznik 12 do przejściowego rozporządzenia delegowanego w sprawie UKC[22] na podstawie uprawnień przekazanych w art. 279 kodeksu.

[19] Zob. przypis 6.
[20] Zob. przypis 8.
[21] Zob. przypis 11.
[22] Zob. przypis 12.

Przygotowując akty delegowane, Komisja konsultowała się ze wszystkimi zainteresowanymi stronami, zwłaszcza ekspertami i przedsiębiorcami z państw członkowskich z sektorów handlu, logistyki i biznesu. Eksperci z państw członkowskich i przedstawiciele biznesu przedyskutowali i poparli przepisy włączone do aktów delegowanych.

W trakcie trwania procedury oraz procesu podejmowania decyzji Komisja zapewniła właściwe i terminowe przekazywanie odpowiednich dokumentów Parlamentowi Europejskiemu i Radzie. Parlament Europejski i Rada nie zgłosiły zastrzeżeń do przyjęcia któregokolwiek z tych aktów.

W celu zapewnienia stałego dostosowywania przepisów prawa celnego UE do wymogów technicznych i postępu technologicznego działalności podlegającej obowiązkowi celnemu Komisja stoi na stanowisku, że uprawnienie do przyjmowania aktów delegowanych nadane jej na mocy UKC powinno zostać przedłużone na kolejny okres pięciu lat zgodnie z art. 284 ust. 2 UKC.

5. PODSUMOWANIE

Niniejszym sprawozdaniem Komisja i) odpowiada na wniosek Parlamentu Europejskiego o sporządzenie sprawozdania z wdrażania UKC oraz ii) spełnia swój obowiązek przedstawienia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdania z wykonywania uprawnień przekazanych jej na mocy art. 284 ust. 2 rozporządzenia ustanawiającego UKC.

Jeśli chodzi o wdrażanie UKC, Komisja uznaje za istotne osiągnięcie fakt, że UKC, który wprowadził tak istotne zmiany, nie napotkał podczas pierwszych osiemnastu miesięcy wdrażania na żadne istotne problemy legislacyjne. Proces regularnych konsultacji z państwami członkowskimi i sektorem handlu doprowadził do sprawnego rozwiązania wszelkich błędów technicznych, które wyszły na jaw od przyjęcia kodeksu w 2013 r. Jednocześnie oczywiste jest, że w przyszłości trzeba będzie kompleksowo analizować skutki UKC, aby stwierdzić, czy UKC realizuje cele, z myślą o których został sporządzony, i czy potrzebna jest jakaś korekta polityki. W związku z tym Komisja proponuje:

- przeprowadzenie do 2021 r. śródokresowego przeglądu ram prawnych UKC i systemów teleinformatycznych wdrożonych do tego czasu;
- przeprowadzenie bardziej kompleksowej oceny adekwatności po tym, jak zostaną wdrożone wszystkie systemy teleinformatyczne;
- dalsze przedkładanie sprostowań lub zmian technicznych w pakiecie prawnym UKC, koniecznych do zapewnienia nieprzerwanego, sprawnego funkcjonowania ram legislacyjnych;
- rozważenie przedłożenia na początku 2018 r. wniosku ustawodawczego o zmianę UKC, która przedłuży najpóźniej do 2025 r. okres, w którym można stosować rozwiązania przejściowe w odniesieniu do formalności celnych będących przedmiotem systemów teleinformatycznych, które nie mogą zostać w pełni wdrożone do roku 2020;
- uaktualnienie programu prac dotyczącego UKC przy pomocy decyzji wykonawczej Komisji.

Jeśli chodzi o wykonywanie uprawnień do przyjmowania aktów delegowanych przekazanych jej na mocy art. 284 ust. 2 UKC, Komisja uważa, że skorzystała z tych uprawnień w sposób

czynny i właściwy. Jednocześnie Komisja uważa, że to przekazanie uprawnień należy przedłużyć, co umożliwiłoby jej proponowanie dalszych rozwiązań koniecznych do dostosowania przepisów prawa celnego do postępów technicznych i technologicznych, a także do dynamiki wymiany handlowej.

Komisja zwraca się do Parlamentu Europejskiego i Rady o zapoznanie się z niniejszym sprawozdaniem.

Załącznik

Przepisy UKC przewidujące przekazanie uprawnień	**Przepisy rozporządzenia delegowanego w sprawie UKC przyjęte zgodnie z przekazaniem uprawnień**
Artykuł 2	Artykuły 114, 134, 188
Artykuł 7 (sposoby wymiany i przechowywania informacji oraz wspólne wymogi dotyczące danych)	Artykuły 2, 3, 4, 9, 19, 21, 38, 39, 40, 82, 85, 86, 87, 92, 93, 94, 95, 96, 116, 124, 124a, 125, 126, 126a, 127, 129a, 129b, 130, 131, 132, 133, 144, 154, 157, 160, 163, 164, 165, 175, 178, 181, 184, 185, 190, 196, 238, 241, 246, 247, 249
Artykuł 10	Artykuły 5, 6, 7
Artykuł 20	Artykuł 210
Artykuł 24 (Decyzje dotyczące stosowania przepisów prawa celnego)	Artykuły 5, 8, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 22, 26, 27, 28, 29, 30, 82, 92, 97, 121, 123, 156, 162, 171, 172, 173, 186, 192, 194, 205
Artykuł 31 (Cofnięcie i zmiana korzystnych decyzji)	Przekazanie uprawnień jeszcze nie zastosowane: przepis ten dotyczy 1) przypadków, w których korzystna decyzja skierowana do większej liczby osób może zostać cofnięta zarówno w stosunku do osoby, która nie spełnia obowiązku nałożonego na mocy tej decyzji, jak i w stosunku pozostałych osób, których decyzja dotyczy; 2) wyjątkowych przypadków, w których organy celne mogą odroczyć datę, z którą cofnięcie lub zmiana decyzji stają się skuteczne.
Artykuł 36 (Zarządzanie decyzjami w sprawie wiążących informacji)	Przekazanie uprawnień jeszcze nie zastosowane: przepis ten dotyczy 1) szczególnych przypadków, o których mowa w art. 34 ust. 7 lit. b) oraz art. 34 ust. 8, w których decyzje w sprawie wiążącej informacji taryfowej (WIT) i wiążącej informacji o pochodzeniu (WIP) zostają cofnięte; 2) przypadków, o których mowa w art. 35, gdy decyzje dotyczące wiążących informacji wydaje się w odniesieniu do innych elementów, na podstawie których stosowane są należności celne przywozowe lub wywozowe i inne środki dotyczące wymiany towarowej.
Artykuł 40	Artykuły 23, 24, 25
Artykuł 62	Artykuły 31, 32, 33, 34, 35, 36
Artykuł 65 (Preferencyjne	Artykuły 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57,

pochodzenie towarów)	58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70
Artykuł 75	Artykuł 71
Artykuł 88 (Dług celny)	Artykuły 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 168
Artykuł 99	Artykuły 81, 82, 83, 84, 85, 86
Artykuł 106	Artykuły 88, 92
Artykuł 115	Artykuły 89, 90, 91,
Artykuł 122	Artykuły 98, 99, 100, 101, 102
Artykuł 126	Artykuł 103
Artykuł 131 (Zwrot i umorzenie)	Artykuły 104, 105, 106, 107, 108, 109, 110, 111, 112, 113
Artykuły 142 (wyznaczone miejsca przedstawienia towarów wprowadzanych na obszar celny UE)	Artykuł 115
Artykuł 151 (warunki i pozwolenie na czasowe składowanie)	Artykuły 115, 116, 117, 118
Artykuł 156 (Status celny towarów)	Artykuły 119, 120, 121, 122, 122a, 128, 129, 129c, 129d, 182
Artykuł 160 (Objęcie towarów procedurą celną)	Artykuły 135, 136, 137, 138, 139, 140, 141, 142, 143
Artykuł 164	Artykuł 155
Artykuł 168 (zgłoszenie uproszczone)	Artykuły 145, 146, 147, 183
Artykuł 175	Artykuły 148, 248
Artykuł 180	Artykuł 149
Artykuł 183 (WdRZ)	Artykuł 150
Artykuł 186	Artykuły 151, 152
Artykuł 196	Artykuł 153
Artykuł 206	Artykuły 158, 159

Artykuły 212 (Przepisy ogólne dotyczące procedur specjalnych)	Artykuły 161, 163, 165, 166, 167, 170, 175, 176, 177, 178, 201, 202, 203, 204, 206, 207, 218, 239, 240, 242, 243
Artykuł 216	Artykuły 174, 217, 218, 237
Artykuł 221	Artykuły 179, 180
Artykuł 224	Artykuł 169
Artykuł 231	Artykuły 187, 189
Artykuły 235 (Tranzyt unijny)	Artykuły 191, 193, 195, 197, 198, 199, 200
Artykuł 253 (Szczególne przeznaczenie)	Artykuły 206, 208, 209, 210, 211, 212, 213, 214, 215, 216, 219, 220, 221, 222, 223, 224, 225, 226, 227, 228, 229, 230, 231, 232, 233, 234, 235, 236
Artykuł 265	Artykuły 244, 245